

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

Του-ρου-του-του

Καλακαθούκας και Σετεβάγιος

Μη χάνεσαι, Αθήνα

τμ. 3, τχ. 337 (25 Αυγούστου 1882), σ. 1-3

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ ΚΑΙ ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ

(Αίθουσα μεγάλη ξενοδοχείου, ἔχουσα δύο θύρας· ἐξ ἑκατέρας εἰσορμῶσιν ὁ Καλακαθοῦας καὶ ὁ Σετιβάγιος προστριβόντες μεθ' ὀρμῆς τὰς θύρας τῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ χαιρετισμοῦ τῶν, ἕως ὅτου τὰ μελανιάσουσιν σὰν μελισσάνας καὶ ἔπειτα ἀσθμαίνοντες ἐξαπλοῦνται ὡς ἕνας εἰς μίαν πολυθύραν καὶ ὁ ἄλλος εἰς ἄλλην. Tableau.)

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Τί χαρά! τί συγκίνησις πού σέ εἶδα!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἄμ' ἐγὼ πάλι; ἐκεῖ 'ς τὴν Ἀγγλία πού ἤμουν ἄκουσα τόσαις φοραῖς νὰ μιλοῦν γιὰ τὸ χρυσό σου τόνομα (ὕψονε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὴν χειρὰ του εἰς ἔνδειξιν τιμῆς), πού δὲν ἔβλεπα τὴν ὥρα νᾶρτω νὰ τρίψουμε τὰ μούτσουνα μας.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ἀλήθεια; Καὶ τί λογαριάζουν αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ; εἶδα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα, ὅτι σκοπεύουν νὰ σέ ξαναστείλουν 'ς τὸ θρόνο σου;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Τί εἶπες; ὅθ' παλινορθώσουν τὴν Δυναστείαν σου;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Βρὲ ἀδελφε, βρὲ συνάδελφε, δὲν μιλάς;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἀπαγορεύεται νὰ ὀμιλῶ πολιτικά.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Μωρὲ τί κουτός πού εἶσαι· εἰς ζευρα ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου πῶς ὄλοι οἱ βκσιλεῖς εἶνε κουτοὶ, καὶ σὺ εἶσαι ὅλωι διόλου αὐτοκράτωρ (σηκνόμενος ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ πλησιάζων πρὸς αὐτόν.) Ἔλα τώρα νὰ τὰ ποῦμε, ζευζέκη, καὶ κανεὶς δὲν μᾶς ἀκούει· κ' ἔπειτα στάσου νὰ παρατηρήσω. (Περιτρέχει τὴν αἰθουσαν

μὲ ἦθος Ἀλεξιάδου θέλοντος νὰ εἴπῃ μυστικὸν εἰς τὸν Βουλγαρὸν κ' ἐρευδῶντος τὴν σκηνὴν μῆπως εἰς καμμιὰ κόχη εἶνε κρυμμένο κανέν αὐτί.) Κανεὶς.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἄς εἶνε· ἐγὼ πολὺ πολὺ δὲν σιαάζομαι ἀπὸ ἀπαγορεύσεις· μαὶ ἀφοῦ εἶμαι σὲ ξένον τόπο τί νὰ κάνω; λέγε, τί ἤθελες νὰ μοῦ πῆς.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ὅθ' σὲ στείλουν πάλιν κεῖ κάτω;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἔτσι μαθαίνω.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. (πλησιάζων μετ' ἐνδιαφέροντος.) Καὶ πόσας πέρνει;·
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Μικρὰ πράγματα· κ' ἔπειτα ἔχω ἕνα σωρὸ γυναικες πού μοῦ τὰ καταβροχθίζουν ὅλα.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ὅσο γι' αὐτὸ ὄλοι ἕνα εἴμεθα καὶ μὴ σὲ νοιάζει· ἐγὼ μιὰ ἔχω, μαὶ ἔχω οὐλλαις.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Πῶς ἔχεις μιὰ κ' ἔχεις πολλαίς;
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. (θωπεύων τὸν πάγωνα τοῦ Σετιβάγιου καὶ ἑμικλείων πονηρῶς τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν του.) Καὶ δὲν τὸ νοιώθεις; καὶ πῶς τὰ πᾶς με τοὺς ὑπηκόους σου;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Καλὰ· γιατί σ' ἐμᾶς ἐκεῖ κάτω πειδὸ καλλίτερος εἶνε ὁ πειδὸ δυνατός· κ' ἐγὼ (ὀρθῶν τὸ ἀνάστημά του ὑπερηφάνως) εἶμαι ὁ πειδὸ παλληκαρῆς ἀπὸ ὄλους· ἀλλὰ τ' ἀγγλικὰ κανόνια μοῦ τὰ χάλασαν καὶ ἕνας Ὀλανδέζος Βᾶν Δὲν δὲν ζευρω πῶς διάβολο τὸν λέν κοντεῦει νὰ μοῦ χαλάσῃ τὴν δημοτικότητά μου, (μετ' ἀγανακτήσεως), ἄχ αὐτὸς ὁ πόλεμος! αὐτὸς ὁ πόλεμος!
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. (περίτρομος.) Ὁ πόλεμος! (ψάχνων σπασμωδικῶς τὸ θυλάκιόν του) καὶ τὰ χαρτιά ἐκεῖνα πού μ' ἔστειλεν ὁ Τετραμπούκης! ἄ! εἰς αὔριον τὰ σπουδαῖα! τώρα ἄς κουβεντιάσωμεν λιγάκι τὸ ξέρεις πῶς κ' ἐγὼ ἔχω πόλεμο; Τὰ σύνορα τῆς Καλοιακούδας μου καίνονται. Τί μοῦ λὲς νὰ κάνω;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Νὰ μὴ γυρίσης πίσω· μῆπως καὶ σὲ πιάσουν αἰχμάλωτο οἱ Τρακκατροῦκοι.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Αἰχμάλωτο; τοῦλάχιστον νὰ μ' ἐφυλάκιζαν μέσα σ' ἕνα χαρέμι; τέτοιαις ἀλυσσίδες ἀπὸ τορευτὰ μπρά τσαπού νὰ μ' ἀγκαλιάζουν, ταις θέλω.

ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Μωρὲ κάθου στ' αὐγά σου· καὶ μὴν τὸ κουνᾶς ἀπ' ἐδῶ, καλὰ κάθου σὺν Καλακαθοῦας πῦσαι.

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ μετακομίσω ἐδῶ, τὸρα μάλιστα ποῦ εἶνε καὶ ὁ καιρὸς τῶν μετακομίσεων, τὸ Ταραπαταραπατατόιον μου.

ΣΕΒΙΤΑΓΙΟΣ. Τί; μόνον γιὰ τὸνομά του πρέπει νὰ ναυλώσης δέκα ἀτμόπλοια!

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Τὸ κτημά μου, βρὲ ἀδελφέ· ἔχω τοὺς ὑπηκόους μου ποῦ μοῦ δίνουν εἰσόδημα· αὐτοὶ εἶνε κινητὸν κτήμα, καὶ μάλιστα ἀεικίνητον· ἔχω καὶ τὸ Ταραπαταραπατατόιον τὸ ὅποιον εἶνε ἀκίνητον· αὐτὸ μοῦ δίδει τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι κτηματίας· νὰ πωλῶ πρόβατα, βῶδια, γάλα ὡς καὶ ξύλα εἰς τοὺς ἰδίους μου ὑπηκόους. Πρέπει νὰ γράψω νὰ μοῦ τὸ στείλουν ἐδῶ. (Κάθεται παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ γράφει) «Κύριον Τετραμβούκην. Ναυλώσατε ἀτμόπλοια Παγκλακακθουεῖου ἑταιρίας καὶ φορτώσατε Ταραπαταραπατατόιον Μετὰ φορτωτικῆς στείλατε καὶ εἰδήσεις περὶ συνόρων» (τὸ ἀναγινώσκει.)

ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ὠραῖα· μετὰ τὸ τελευταῖον κολακεύεις καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τους.

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ποῦ νὰ τοὺς πάρῃ ὁ διάβολος κ' αὐτοὺς καὶ τὸ ἔθνος τους! ἄχ! μούκαμες εὐεργεσία ποῦ μ' ἐσυμβούλευσες νὰ φύγω· (προτείνων εἰς τὸ κενὸν ὀργίλως τὸν γρόνθον) μπιρμπάνταις! μὰ ξέρεις τί ὑπήκοοι ποῦ σοῦ εἶνε; οἱ ἄρχετοι, θαρροῦν πῶς πῆραν δούλο καὶ ὄχι ἀφέντη· κ' ἔχουν τὴν ἀπαίτησι νύχτα μέρα νὰ κάθωμαι νὰ σκέπτομαι γι' αὐτοὺς, γιὰ ἓνα σκυλολόγι ἐκεῖ μπακάληδων καὶ μανάβηδων καὶ δασκάλων· κ' ἔπειτα... οἱ ἰδικοὶ σου οἱ Ζουλοῦ ἔχουν ἐφημερίδες;

ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Οἱ ἰδικοὶ μου δὲν ξεβρουν οὔτε νὰ γράψουν, οὔτε νὰ διαβάσουν.

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ὡ! εἶσαι εὐτυχῆς, εὐτυχέστατος καὶ ἂν δὲν σὲ λυπούμουν θὰ σ' ἐπρότεινα νὰ κῆμωμεν ἀλ-

λαξιά· σ' αὐτὸ τὸν βρωμότοπό μου αἱ ἐφημερίδες φυτρῶνουν σὺν μανιτάρια· σὺν φαρμακωμένα μανιτάρια· σὲ βρίζουν, σὲ πεθαίνουν· μερικοίς κῆνουν τάχα πῶς τὰ λέν σκεπαστὰ, ἀλλ' ὁ πέπλος τὸν ὅποιον ρίπτουν τὰ σκεπάζει τόσο μόνον ὅσο νὰ φαίνωνται· τί βῆσανα αἰῶνιο! θέλουν οἱ κύριοι διότι εἶμαι βασιλεὺς νὰ μὴ εἶμαι ἄνθρωπος· τυχαίνει νὰ μιλήσω μετὰ τὴν μιὰ, νὰ σφίξω τὸ χέρι τῆς ἄλλης, νὰ φιλήσω τὴν ἄλλη, νὰ βγῶ τὴν νύκτα κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα μιᾶς νὰ τῆς κῆνω πατινάδα, σφυρίζουν σὺν φίδιαι αἱ κακαὶ γλῶσσαι, καὶ ὄχι μόνον αἱ κακαὶ γλῶσσαι, ἀλλὰ σφυρίζουν καὶ αἱ σφαῖραι ἀκόμη κατόπι μου· τέτοιοι μασκαράδες εἶνε αὐτοὶ· ἕκαστος πολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κῆμῃ τὰ αὐτὰ καὶ ἀκόμη παραπάνω; αἱ λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἔχω δικαίωματα οὐδὲ ὡς τὸν πεῖο μικρὸ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους μου.

ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἐμένα ἂν μούκταν τέτοια οἱ ὑπήκοοι μου νύχτα μέρα θὰ τοὺς ξυλοκοποῦσα.

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ἄχ! ἂν τοὺς εἶχα τὸρα ἐμπρὸς μου θὰ τοὺς ἔσχιζα σὺν σαρδέλαις, coquins! (κτυπᾷ ὀργίλως τὸν πόδα του κατὰ γῆς· τὸ τραπέζιον συνδονεῖται καὶ ἡ Πρώτη σκηνὴ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς γίνεται.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΠΑΙΔΙΣΚΗ. Νομίζω ὅτι ἐκτύπησαν οἱ κύριοι, ἐπιθυμοῦν τίποτε;

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ καὶ ΣΕΤΕΒΑΓΙΟΣ (προσβλέποντες λαίμαργως.) Ἐπιθυμοῦμεν... τί ἄλλο; σένα.

ΠΑΙΔΙΣΚΗ. Νὰ φάγητε τίποτε δὲν ἐπιθυμεῖτε;

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Μὰ καὶ σὺ τρώεσαι καὶ παρατρώεσαι μάλιστα (ζητεῖ νὰ τὴν θωπεύσῃ.)

ΠΑΙΔΙΣΚΗ. Ἄφησε τ' ἄστεϊα, κύριε, θέλετε νὰ σᾶς φέρω τίποτε;

ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Φέρε τρεις σαμπάνιαις και τρία ποτήρια (εξέρχεται ή Παιδίσκη.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Κομματί!
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Τάκος!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Σώμα για συχνοφίλημα!
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Και για σφιχταγκάλιασμα!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Και....!
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Και....!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Σώπα κ' έρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Εισέρχεται ή Παιδίσκη φέρουσα τας τρεις φιάλας και τὰ τρία ποτήρια τὰ όποια καταθέτει επί τῆς τραπέζης.)
ΠΑΙΔΙΣΚΗ. Όρίστε, κύριοι, θέλετε νὰ τὰς άνοιξω;
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Δέν εἶνε δική σου δουλειά ν' άνοιγῆς στουπάματα· ἐγώ εἰς αὐτὸ ἔχω εἰδικότητα. (Άνοιγει τὰς τρεῖς φιάλας και πίνουιν.) Ἔλα κάθησε ἐδῶ κοντὰ μου.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ὅχι δὰ ἀπ' ἐδῶ, κοντὰ μου.
ΠΑΙΔΙΣΚΗ (γελῶσα και κτυπῶσα ἑλαφρῶς και τοὺς δύο εἰς τὴν μύτην.) Τότε λοιπὸν κάθουμαι ἔς τὴ μέση.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. (θωπεύων τὴν παρειάν τῆς) Βελουδένιο εἶνε τὸ μαγουλάκι σου.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Φαίνεται ὅτι ἔχεις κοριοὺς μὲς στὸ φουστάνι σου.
ΠΑΙΔΙΣΚΗ. Γιατί;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Γιατί ἀφ' ὅτου ἤλθες κοντὰ μου αἰσθάνομαι ὄλο κνισμοὺς εἰς τὸ σῶμά μου.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Κ' ἐγώ. (Προσβλέπων τὸ πλούσιον στήθος τῆς Παιδίσκης.) Ἔκαμα πολλὰ ταξείδια ἔως

τόρα, ἀλλὰ ποτὲ μου δὲν ἐπέρκασά τοιούτους λόφους. (Χύνει σαμπάνια ἐν τῆς φιάλης και πίνει) Σετιβάγιο, πῆγες πολλὰς φορὰς, ὡς τόξα εἰς τὰς Κάτω Χώρας;
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ὅχι, ἀκόμη δὲν πῆγα.
ΚΑΛΑΚ. (Τὴν βλέπει μὲ περιφρόνησιν). Εἶσαι βλάξ.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. (Προσπαθῶν νὰ φιλήσῃ τὴν Παιδίσκην) Πού κάθουσαι;
ΚΑΛΑΚ. (μεθυσμένος ἤδη και θέτων τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς.) Αὐτὸ μόνον δὲν θὰ γείνη. Γύρνα ἀπ' ἐδῶ. Πές μου πῶς μ' ἀγαπᾶς.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Τί; ἐμένα θὰ πῆ πῶς μ' ἀγαπᾶ.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Ἐμένα!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ἐμένα.
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. (τραυλιζῶν). Μωρ' μάζεψε τὰ λόγια σου.
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Σὺ μάζεψε τὸν ἑαυτὸν σου καλλίτερα ποῦγινες στουπί.
ΚΑΛΑΚ. Ζουλοῦ!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Ῥω....
ΚΑΛΑΚΑΘΟΥΑΣ. Χάσου!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. Γηρεμίσου. Ζωντόβολο!
 (Άρπάξουσι ἀπὸ μίαν καθέκλαν. Ἡ Παιδίσκη ἐξέρχεται κραυγάζουσα. Ὁ Σετιβάγιος καταφέρει μίαν τοῦ Καλακαθούου κατακέφαλα.)
ΚΑΛΑΚ. (πίπτων ἀνάσκελα) Ἄ!
ΣΕΤΙΒΑΓΙΟΣ. (ὠθῶν αὐτὸν περιφρονητικῶς διὰ τοῦ ποδός του). Μούτρο πού θέλει νάχη και ὑπηκόους!
 (Εἰσέρχονται κλητῆρες και χωροφύλακες οἱ όποιοι συλλαμβάνουσι τὸν Σετιβάγιο, ἀφ' οὗ αἰματοκύλισε τέσσαρας, και ὀδηγοῦν αὐτὸν μετὰ τοῦ Καλακαθούου εἰς τὴν Αστυνομίαν).

Του-ρου-του-του.